

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/307/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218916
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8115218916.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: P. S. S., H.: XX.X.XXXX, H.C. XXX/XX, K., zastúpeného JUDr. Jánom Klimekom, advokátom, Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanému: C. S., H.: X.XX.XXXX, Z. XX, K., zastúpenému JUDr. Gabrielou Polaščákovou, nar. 16.10.1973, Červenica 64, o vypratanie nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania z dôvodov podľa § 164 CSP s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/51/2019 **z a m i e t a .**

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalovaný **m á n á r o k** voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu 22.01.2014 (vedenou ako celok pôvodne na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/10/2014) sa žalobca domáhal, aby súd vydal rozsudok, ktorým by žalovanému uložil povinnosť v lehote 3 dní od jeho právoplatnosti odpratať všetky svoje veci z nehnuteľnosti žalobcu - parcely č. C-KN XXXX/XX T. H. F. Č.. XXXX E.. Ú.. K., a bez súhlasu vlastníka na tejto parcele neparkovať, a zároveň aby ďalším výrokom žalovanému uložil povinnosť umožniť prechod peši a motorovým vozidlom po parcelách L.-E. XXXX/XX, XXXX/XX E. S. Ž.B. L.-E. XXXX/XX B. XXX N. E.. Ú.. K., a zdržať sa konania, ktoré by takémuto prechodu bránilo.

2. Konanie o vypratanie nehnuteľnosti súd vylúčil na samostatné (toto) konanie (vedené pod sp. zn. 13C/307/2015) s tým, že o povinnosti žalovaného umožniť prechod peši a motorovým vozidlom po označených parcelách rozhodol v konaní vedenom pod pôvodnou spisovou značkou rozsudkom č.k. 13C/10/2014 - 195 zo dňa 5.12.2017 (tak, že žalobu zamietol). Predmetom aktuálneho konania tak zostalo konanie o časti pôvodnej žaloby týkajúcej sa povinnosti žalovaného odpratať všetky svoje veci z nehnuteľnosti žalobcu - S. Č.. L.-E. XXXX/XX T. H. F. Č.. XXXX E.. Ú.. K., a bez súhlasu vlastníka na tejto parcele neparkovať.

3. V časti o vypratanie nehnuteľnosti žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný na jeho parcelu č. L.-E. XXXX/XX uložil chladiaci box, psiu búdu, rôzne náradie a často tam aj parkuje. Uviedol, že žalovaného viackrát vyzval osobne a následne aj písomne cestou právneho zástupcu, aby veci odpratal, čo však žalovaný neurobil, a na výzvy odpovedal písomne tvrdiac, že on je vlastníkom parcely č. L.-E. XXXX/XX. Podľa žalobcu toto jeho tvrdenie je však nepravdivé s tým, že otázku vlastníctva tejto parcely už riešil tunajší súd v konaní 13C/207/2011, kde bola jeho žaloba na určenie, že vec nepatrí do vlastníctva vtedy ešte právnych predchodcov žalobcu. Žalobca uzavrel, že žalovaný mu uložením

svojich vecí znemožňuje vec v jeho vlastníctve riadne užívať, a keďže žalovaný napriek viacerým výzvam dobrovoľne svoje veci neodpratal, musí sa domáhať ochrany na súde, keďže došlo k porušeniu jeho vlastníckeho práva.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Poukázal na to, že je výlučným vlastníkom parcely E. „. Č.. XXXX/XX - zastavené plochy a nádvoria o výmere 151 m², zapísanej na F. Č.. XXXX, E..Ú.. K., B. S. E. „. Č.. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria o výmere 261 m², zapísanej na LV č. XXXX, E..Ú.. K. s tým, že parcela označená žalobcom (KN „C“ č. XXXX/XX, E..Ú.. K.) sa celá prekrýva (je duplicitná) s časťou parcely E. „. Č.. XXXX/XX B. S. E. „. Č.. XXXX/XX, E..Ú.. K. (tieto zahŕňajú graficky a výmerovo celú parcelu E. „. Č.. XXXX/XX) s tým, že zápis parcely E. „. Č.. XXXX/XX, E..Ú.. K. do KN bol vykonaný v rozpore so zákonom (pozn. súdu: teda že on, žalovaný, je vlastníkom tejto nehnuteľnosti). Vo vzťahu k súdnemu konaniu vedenému na tunajšom súde pod sp. zn. 13C/207/2011, na ktoré poukázal žalobca a kde sa už predtým mala riešiť otázka vlastníctva, žalovaný poukázal na to, že súd v tomto konaní nerozhodoval o vlastníctve, nakoľko v tejto právnej veci zamietol žalobný návrh z procesných dôvodov pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení (preto, že právna neistota nemôže byť odstránená negatívnym určovacím výrokom, ale iba pozitívnym určením vlastníctva).

5. V replike k vyjadreniu žalovaného (ohľadom vypratania nehnuteľnosti) žalobca uviedol, že parcela L.-E. XXXX/XX bola zapísaná na jeho právnych predchodcoch a toho času je zapísaná na ňom na F. Č.. XXXX, ďalej že nejde o duplicitný zápis na tú istú parcelu, a že zápis v KN platí pre všetkých pokiaľ sa nepreukáže opak. Dodal, že zo Správy katastra K. bol informovaný, že žalovaný sa už viackrát pokúšal zmeniť zapísaný stav, ale bezvýsledne, a že pokiaľ nedôjde k dohode a zmluve o prevode vlastníctva, zapísaný stav môže zmeniť iba rozhodnutie súdu.

6. Žalovaný následne na pojednávaní dňa 13.2.2015 súdu oznámil, že podal žalobu voči žalobcovi (viď č.l. 128) o určenie jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - parcele registra E. „. Č.. XXXX/XX, E..Ú.. K. (ďalej len „sporná nehnuteľnosť“) a navrhol, aby súd s poukazom na to konanie (o vypratanie nehnuteľnosti) prerušil. Súd jeho návrhu vyhovel a uznesením č.k. 13C/307/2015-5 zo dňa 10.8.2015 rozhodol tak, že toto konanie (o vypratanie spornej nehnuteľnosti) prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod spisovou značkou 16C/54/2015 (o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti).

7. Zo skutočností známych súdu z jeho činnosti (pri skúmaní podmienok konania) neskôr vyplynulo, že konanie o určenie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti, vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 16C/54/2015, bolo právoplatne skončené rozsudkom č.k. 16C/54/2015-444 zo dňa 17.1.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.4.2018 (odvolanie voči nemu odvolací súd odmietol). Dôvody, pre ktoré bolo konanie o vypratanie nehnuteľnosti prerušené teda pominuli, a preto súd v tomto konaní postupoval ďalej.

8. Písomným podaním zo dňa 11.10.2019 žalobca navrhol prerušenie konania z dôvodov podľa § 164 CSP s tým, že „ohľadne parcely L. Č.. XXXX/XX E..Ú.. K., ktorá je predmetom tohto konania, bola podaná (9.10.2019) žaloba o určenie vlastníckeho práva, a výsledok v uvedenom konaní môže mať zásadný význam pre rozhodnutie súdu, keďže sa rieši otázka vlastníctva parcely č. XXXX/XX“. Kópiu tejto žaloby zároveň predložil v prílohe a uviedol, že konanie o nej sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/51/2019.

9. Súd vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (a preto ich na pojednávaní osobitne nečítal, viď § 204 CSP), ako aj oznámením obsahu rozhodnutia súdu vydaného v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/51/2019, a na tomto základe s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP), zistil tento podstatný skutkový stav:

10. Podľa právoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/54/2015-444 zo dňa 17.1.2018, ktorý bol vydaný v spore o určenie vlastníckeho práva medzi tými istými stranami (v opačnom postavení), je žalovaný (C. S.) vlastníkom spornej nehnuteľnosti (S. E. Č.. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 38 m², zapísanej na F. Č.. XXXX, E..Ú.. K., N. S. X/X).

11. Zo žalobcom predloženej kópie žaloby a súdneho spisu vedeného v tejto veci na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/51/2019 súd zistil, že žalobca spolu s ďalšími dvoma žalobcami, a to žalobkyňou v

1. rade D. S. (ako jednou z pôvodných spoluvlastníkov spornej nehnuteľnosti, ktorí ju previedli na žalobcu) a žalobkyňou v 2. rade P. A. S. (bez vymedzenia jej právneho vzťahu k spornej nehnuteľnosti), podali na tunajšom súde dňa 9.10.2019 žalobu o určenie, že sporná nehnuteľnosť patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne v 1. rade D. S., rod. Q., H. XX.X.XXXX a jej nebohého manžela A. S., H. XX.X.XXXX, naposledy bývajúceho v K., H. XXX/XX, ktorý zomrel dňa 5.1.2013, a to na tom skutkovom základe, že „k vydržaniu parcely registra „C“ č. XXXX/XX muselo dôjsť v prospech žalobkyne v 1. rade a jej manžela A. S. najneskôr ku dňu 31.12.2002“. Podľa tejto žaloby sporná nehnuteľnosť „nemôže vlastnícky patriť žalovanému, pretože táto parcela bola už niekoľko rokov pred prvým vznesením vlastníckych nárokov zo strany žalovaného, vydržaná žalobkyňou v 1. rade a jej manželom A. S., a preto aj v súčasnosti vlastnícky patrí žalobkyňi v 1. rade a jej manželovi nebohému A.H. S.“.

12. Zo súdneho spisu Okresného súdu Prešov vedeného vo veci pod sp. zn. 7C/51/2019 súd zistil, že v uvedenej veci súd rozhodol uznesením zo dňa 25.11.2019 tak, že toto konanie zastavuje, a to s poukazom na rozhodnutie o určení vlastníckeho práva vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 16C/54/2015 (pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci). Uvedené rozhodnutie v súčasnosti (v čase vyhlásenia tohto rozsudku) ešte právoplatné nie je (z dôvodu odvolania žalobcov voči nemu).

13. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

14. Podľa § 162 ods. 3 CSP o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

15. Podľa § 123 OZ vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

16. Podľa § 126 ods. 1 CSP vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnenne zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

17. V danom prípade sa žalobca voči žalovanému domáha vypratania spornej nehnuteľnosti odvodzujúc to od svojho vlastníckeho práva k nej. Základným predpokladom úspešnosti takejto (zapieracej) žaloby je však nepochybne prioritne najmä aktuálne vlastnícke oprávnenie žalobcu vyplývajúce z tvrdeného skutkového stavu (rozhodujúcich skutočností), ktorými je žaloba odôvodnená, a ktorými je tak vymedzený predmet konania (tvrdený nárok) i jeho základ. Žalobca však v tomto prípade, vychádzajúc zo skutočností uvedených v žalobe, aktuálne žiadne riadne vlastnícke oprávnenie k spornej nehnuteľnosti (v čase rozhodovania súdu) nepochybne nemá, a žaloba teda oprávnená nie je.

18. Pokiaľ ide pritom o prerušenie tohto konania, žalobca navrhol jeho prerušenie do skončenia iného (ďalšieho) konania o tom, že sporná nehnuteľnosť údajne patrí do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne v X. Q. D. S., Q.. Q., H. XX.X.XXXX a jej nebohého manžela A. S., H. XX.X.XXXX, H. C. N. K., H. XXX/XX, ktorý zomrel dňa 5.1.2013.

19. Prerušenie konania (poukazom na iné prebiehajúce konanie) pritom upravuje ustanovenie § 164 CSP, z ktorého vyplýva, že ide o prerušenie konania fakultatívne, závislé od úvahy súdu. Rozhodujúcim (primárnym), resp. nevyhnutným predpokladom na prerušenie konania v zmysle ust. § 164 CSP má byť pritom pre súd zistenie, že prebieha iné (súdne alebo správne) konanie, v ktorom sa rieši otázka (riadne a dostatočne), ktorá môže mať (podstatný) význam pre rozhodnutie súdu. Okrem toho však prerušenie konania aj tak (i v takom prípade) navyše závisí aj od posúdenia ďalších (celkových) okolností veci („ak súd neurobí iné vhodné opatrenia“). Ide teda o situácie, v ktorých prerušenie konania nie je povinné a závisí aj od úvahy súdu, a to najmä z dôvodov vhodnosti resp. hospodárnosti (pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia).

20. V danom prípade však podľa názoru súdu v súvislosti s návrhom žalobcu absentuje už hneď prvý predpoklad pre prerušenie konania (o jeho žalobe na vypratanie nehnuteľnosti), a to povaha a najmä (podstatný) význam tohto iného konania označeného v jeho návrhu na prerušenie a otázky v ňom riešenej (teda konania o určení, že sporná nehnuteľnosť patrí do zaniknutého bezpodielového

spoluvlastníctva osôb odlišných od žalobcu - D. S., Q.. Q., H.. XX.X.XXXX a jej nebohého manžela A. S., H.. XX.X.XXXX) pre konanie o aktuálnej (vlastníckej) žalobe P. S. S. (o vypratanie spornej nehnuteľnosti). Základnou otázkou, resp. predpokladom pre úspech žalobcu (pre jeho aktívnu hmotnoprávnu legitimáciu) voči žalovanému v tomto konaní (o vypratanie nehnuteľnosti) je v zmysle ust. § 126 OZ totiž nepochybne najmä jeho (žalobcove) aktuálne vlastnícke alebo iné vecné právo spornú nehnuteľnosť držať a mať u seba (nerušene užívať), a nie vlastnícke právo iných osôb (jeho matky a otca), ktoré však žalobcovi (ani) z eventuálneho vlastníctva týchto iných osôb k spornej nehnuteľnosti bez ďalšieho aktuálne priamo nijako nevyplýva. Ani (eventuálne) určenie toho, že by sporná nehnuteľnosť mala údajne patriť do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva D. S., Q.. Q., H.. XX.X.XXXX a jej nebohého manžela A. S., H.. XX.X.XXXX (a teda nie do vlastníctva žalobcu), totiž žalobcovi bez ďalšieho (na základe doteraz tvrdených skutočností) žiadne jeho údajné právo voči žalovanému na vypratanie nehnuteľnosti nezakladá, a teda v tomto konaní ani význam nemá.

21. V konaní vedenom pod sp. zn. 7C/51/2019 (na ktoré odkazuje žalobca) sa totiž tvrdí a rieši vlastníctvo niekoho iného (matky žalobcu a jeho otca) a nie jeho (žalobcu). Dokonca ak by sme aj v tejto súvislosti ďalej extenzívne uvažovali aktuálne ihneď už aj o eventuálnom následnom dodatočnom dedičskom konaní o tejto spornej nehnuteľnosti (a teda o potenciálnom dedičskom práve žalobcu k nej - resp. presnejšie k časti tejto spornej nehnuteľnosti, keďže časť či podiel z nej by mala, v zmysle konania na ktoré žalobca odkazuje, v rámci nevyporiadaného BSM vlastnícky nepochybne stále ešte patriť aj D. S.), tak takéto konanie je bez významu pre aktuálne (chýbajúce) vlastnícke oprávnenie žalobcu. Súd totiž pripomína, že v sporovom konaní súd nemôže nahrádzať dedičské konanie, ktoré má svoj osobitný postup a môže sa dotýkať aj práv iných osôb (potenciálnych dedičov). Dokonca ani „jediný dedič sa nemôže s úspechom domáhať žalobou podľa § 80 písm. c) OSP určenia, že je vlastníkom (spoluvlastníkom) veci (pozn. súdu: a nepochybne aj vydania veci či vypratania nehnuteľnosti) patriacej do dedičstva, pokiaľ táto nebola predmetom konania o dedičstve a ohľadom ktorej mu nebolo potvrdené nadobudnutie dedičstva. Nemožno teda obchádzať zákonný postup pri prejednaní dedičstva a určovacím výrokom vyhovieť žalobe podľa § 80 písm. c) OSP uplatňujúcej, že dedič je vlastníkom veci patriacej do dedičstva a v konaní o dedičstve doposiaľ neprejednanej (pozn. súdu: a obdobne pri žalobách na vypratanie, že dedič má nárok na užívanie nehnuteľnosti patriacej do dedičstva po jeho poručiteľovi, ktorá však v konaní o dedičstve doposiaľ prejednaná nebola), pretože takouto deklaráciou súdu by sa legalizovalo nadobudnutie dedičstva bez prejednania a rozhodnutia príslušného súdu v konaní o dedičstve, čo nie je prípustné.“ (rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 27.4.2011, sp. zn. 30 Cdo 3368/2010, dostupné na www.nsoud.cz).

22. Inými slovami, ak by aj sporná nehnuteľnosť mala patriť do BSM matky a otca žalobcu, vzhľadom na to že po smrti jeho otca nebola doposiaľ prejednaná a priznaná žalobcovi ako dedičovi v dedičskom konaní, neopravňuje ho to na úspešné podanie žaloby o vypratanie spornej nehnuteľnosti, alebo jej (potenciálne) zdedenej časti (teda ani ako potenciálny dedič v spore o jej vypratanie nehnuteľnosti aktuálne aktívne legitimovaný zatiaľ nie je).

22. Okrem toho, pre žalobcu (ktorý je jedným zo žalobcov aj v konaní o určenie vlastníckeho práva vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/51/2019) je v zmysle ust. § 228 ods. 1 CSP záväzný výrok právoplatného rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16C/54/2015-444 zo dňa 17.1.2018, podľa ktorého je vlastníkom spornej nehnuteľnosti žalovaný.

23. Z uvedeného tak vyplýva, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7C/51/2019 sa tak nerieši žiadna taká otázka, ktorá by mohla mať podstatný význam pre rozhodnutie o aktuálnej žalobe žalobcu na vypratanie nehnuteľnosti (na základe rozhodujúcich skutočností v nej uvedených), a preto, aj vzhľadom na pochybnosti o prípustnosti tohto iného konania pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci (i vzhľadom na rozhodnutie o jeho zastavení), súd dospel k záveru, že návrh na prerušenie konania dôvodný nie je, a o jeho zamietnutí rozhodol uznesením, proti ktorému odvolanie prípustné nie je („Ak bol však podaný návrh na prerušenie konania a súd mu nevyhovel, nie je proti zamietavému uzneseniu prípustné odvolanie podľa § 357 písm. n)“, vid': Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1204) spolu s rozhodnutím vo veci samej, kde jeho žalobu o vypratanie nehnuteľnosti, vzhľadom na vyššie uvedený zjavný nedostatok aktuálneho vlastníckeho oprávnenia žalobcu, ako nedôvodnú taktiež zamietol.

24. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25. Žiadne dôvody, pre ktoré by bolo možné úspešnému žalovanému jemu vzniknuté trovy tohto konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré mu vznikli v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva) v zmysle ust. § 257 CSP celkom výnimočne nepriznať a žiadať, aby ich znášal sám, strany netvrdili a ani súd nezistil. Strana, ktorá realizuje kroky k začatiu alebo trvaniu občianskeho súdneho konania, musí vždy zvážiť jeho začatie resp. obranu v ňom, a preto musí znášať aj dôsledky s tým spojené plynúce z jej procesného neúspechu v konaní. V súvislosti s eventuálnymi úvahami o aplikácii výnimočného ust. § 257 CSP súd prvého stupňa zároveň poukazuje aj na výklad obsahovo obdobného ust. § 150 O.s.p. v rozhodnutí Ústavného súdu ČR pod sp. zn. IV. ÚS 3678/12, podľa ktorého „Pokiaľ ide o námietku týkajúcu sa aplikácie ustanovenia § 150 O.s.p., je nutné konštatovať, že sa jedná o procesné ustanovenie, ktorého použitie je výslovne na uvážení všeobecného súdu. Pokiaľ sa teda, či už obvodný alebo mestský súd rozhodol dané ustanovenie neaplikovať, nie je jeho povinnosťou toto akokoľvek zdôvodňovať. Dôvodom je tu predovšetkým tá skutočnosť, že ustanovenie § 150 O.s.p. je výnimkou zo všeobecného pravidla, a pokiaľ nedôjde k aplikácii tejto výnimky, platí pravidlo všeobecné. Inými slovami povedané, povinnosť odôvodnenia nákladového výroku z uhla pohľadu ustanovenia § 150 O.s.p. by nastala až v prípade, že by došlo k jeho aplikácii.“

26. Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd voči žalobcovi priznal nárok na plnú náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie prípustné nie je (§ 357 písm. n CSP a contrario). Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.